

Lančana formacija granuloma na epiglotisu uzrokovana mehaničkom aspiracijom tijekom sedirane kolonoskopije

Oreški, Ivan; Aras, Ivana; Gregurić, Tomislav; Mašić, Silvija; Stevanović,
Siniša; Štajner Katušić, Smiljana

Conference presentation / Izlaganje na skupu

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:257:554408>

Rights / Prava: [Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International/Imenovanje-
Nekomercijalno-Bez prerada 4.0 međunarodna](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-11-23**

Repository / Repozitorij:

[SUVAG Polyclinic Repository](#)

Papilarni karcinom štitnjače s metastazom vrata nakon uredno iznesene trudnoće

Stjepan Grga Milanković, Hrvoje Mihalj, Željko Zubčić, Andrijana Včeva, Željko Kotromanović, Vjerran Bogović, Anamarija Šestak, Tihana Mendeš

Uvod: Posljednjih se dvadesetak godina bilježi znatan porast incidencije papilarnog karcinoma. Taj se karcinom može pojaviti u svakoj životnoj dobi s vrhom incidencije između 30. i 50. godine života. Mnogo je učestaliji u žena, s omjerom $\text{Ž:M} = 4,5\text{-}5:1$. Ovakvi su tumori po učestalosti trenutačno peti malignitet u žena. Od predispozicijskih etioloških čimbenika za papilarni karcinom na prvome mjestu treba spomenuti izlaganje ionizirajućem zračenju područja glave i vrata, pogotovo u dječjoj dobi, potom poremećaje metabolizma joda, te autoimune bolesti štitnjače poput Gravesove bolesti i Hashimotova tireoiditisa.

Prikaz slučaja: Radi se o 30-godišnjoj bolesnici kojoj je u 8. mjesecu 2017. godine ultrazvučnim pregledom štitnjače i citološkom punkcijom čvora u lijevom režnju postavljena sumnja na papilarni karcinom štitnjače. Pripremajući se za operativni zahvat, ustanovljena joj je trudnoća, te je operativni zahvat odgodila. Trudnoća je protekla bez teškoća uz redovite UZV preglede štitnjače. Po porodu učinjen je UZV pregled vrata i štitnjače u 12 mjesecu 2018., te ultrazvučno postavljena sumnja na metastazu papilarnog karcinoma štitnjače na vratu u regiji III lijevo, klinički T2N1bM0. U 2 mjesecu 2019. učinjena je totalna tireoidektomija s pretrahealnom i paratrahealnim disekcijama vrata obostrano i selektivna disekcija vrata obostrano (regije II-IV) zbog intraoperativno verificiranih metastatskih limfnih čvorova obostrano.

Zaključak: Premda postoji sumnja da trudnoća povećava rizik za nastanak karcinoma štitnjače, neka istraživanja tu sumnju otklanjaju. U pregledu dosadašnje literature ne postoje radovi iz kojih je razvidno da trudnoća, zbog specifičnog hormonskog statusa, ubrzava progresiju papilarnog karcinoma štitnjače, te njegovu diseminaciju.

Prikaz FESS-a tijekom petogodišnjeg razdoblja (2014.-2018. godine) u OB Pula

Ervin Mujkanović, Boris Grdinić

Funkcionalna endoskopska sinusna kirurgija (FESS) je u današnjoj medicine zlatni stantard za liječenje kroničnih rinosinusitisa, te određenih tipova sinonazalnih glavobolja refraktornih na medikamentnu terapiju. Također je i metoda izbora u liječenju pojedinih tipova tumora kao što su invertni papilom, hemangiom, te planocelularni karcinom, koji se mogu pojaviti u paranazalnim šupljinama. FESS je minimalno invazivan kirurški tretman kojim se, koristeći nazalni endoskop, otvaraju ušća paranazalnih šupljina radi bolje ventilacije istih. Prvi dokumentirani FESS datira s početka 20. stoljeća, te se od tada, zahvaljujući razvoju tehnologije, razvio u današnji oblik značajno reducirajući komplikacije, te postigavši postotak uspješnosti operacije do zavidnih 80-90%. U našem izlaganju iznijet ćemo podatke koncizne statističke analize provedene na 204 operirana bolesnika u OB Pula tijekom razdoblja od 2014.do 2018. godine, a podijeljene na kronične rinosinusitise (na 7 fenotipova po J.K. Hanu), sinonazalne glavobolje (po etiologiji), te kategoriju ostalo koja sadržava sporadične slučajeve koji su rijetke pojavnosti.

Lančana formacija granuloma na epiglotisu uzrokovana mehaničkom aspiracijom tijekom sedirane kolonoskopije

Ivan Oreški, Ivana Aras, Tomislav Gregurić, Silvija Mašić, Siniša Stevanović, Smiljana Štajner Katušić

Prethodno zdrava 65-godišnja žena, bez komorbiditeta, upućena je na ORL pregled u našu kliniku, žaleći se na neprestanu promuklost i povremenu afoniju. Simptomi su počeli dva mjeseca ranije, isti dan nakon što je bolesnica bila podvrgnuta sediranoj kolonoskopiji praćenoj mehaničkom aspiracijom sline u gornjem dijelu dišnog puta. Prvi endoskopski nalaz larinksa, tri dana nakon kolonoskopije, izvršen u drugoj ustanovi,

pokazao je izrazitu hiperemiju sluznice supraglotisa, bez drugih patoloških tvorbi. Na sljedećem pregledu nakon tri tjedna, došlo je do lančane formacije tvorbi nepoznatog porijekla na lijevoj strani laringealne plohe epiglotisa i ariepiglotskog nabora. Ordinirana je kortikosteroidna terapija i IPP. Bolesnica je praćena sveukupno tri mjeseca, no međutim, na konzervativnu terapiju nije bilo odgovora, a smetnje su i dalje bile prisutne. Naposljetku, učinjena je ekscizija tvorbi laringomikroskopijom hladnim instrumentima u općoj anesteziji. Patohistološki nalaz potvrdio je nalaz piogenog granuloma (lobularni kapilarni hemangiom). Endoskopski nalaz nakon operacije je već nakon tri dana bio u potpunosti uredan. Bolesnica je postoperativno nakon šest mjeseci dobrog općeg stanja, guta i diše uredno, urednog je glasa, te urednog endoskopskog nalaza. Ova lokalizacija i formacija granuloma nikada nisu prikazani u literaturi. Činjenica da je lezija bila jatrogena, upozorava medicinsko osoblje da poduzme dodatni oprez tijekom mehaničke aspiracije ili bilo koje vrste manipulacije gornjeg dišnog i probavnog trakta.

Kvaliteta života bolesnika s nosnom polipozom

Ivana Pajić Matić, Alen Sekelj, Tomislav Stojadinović, Dino Damjanović, Antoneta Gudelj, Danijela Babler, Damir Sauerborn

Uvod: Kronični rinosinusitis je jedna od najčešćih kroničnih zdravstvenih stanja koje značajno utječu na kvalitetu života. Drugo je po pojavnosti kroničnih stanja u SAD-u, a u Europi obuhvaća 10,9% populacije. Bolesnici s kroničnim rinosinusitisom koji imaju nosnu polipozu imaju začepljene nosne šupljine s polipoznim masama koje bolesniku otežavaju normalni protok zraka kroz nos i disanje. Pored nosne opstrukcije znatan broj bolesnika ima izraženu prednju ili stražnju rinoreju vodenastog, do gustog karaktera, radi čega stalno moraju ispuhivati nos ili iskašljavati sadržaj koji se slijeva u grlo. Bolesnici s nosnom polipozom izgube osjet mirisa, te ne mogu razaznati vrstu mirisa koja im otežava funkcioniranje u okolini i osjet okusa hrane. Svi ti simptomi znatno smanjuju kvalitetu života bolesnicima s nosnom polipozom.

Materijal i metode: Retrospektivni pregled objavljenih članaka o kvaliteti života bolesnika s nosnom polipozom. U našem radu prikazat ćemo je li moguće poboljšanje kvalitete života bolesnika s nosnom polipozom samo s medikamentoznom terapijom, i, ako je moguće, s kojom terapijom se najbolje poboljšava kvaliteta života bolesnika, te imaju li bolesnici nakon operacije nosne polipoze značajnije bolju kvalitetu života, te koliko dugo im je ona postoperativno poboljšana.

Rezultati: Uvidom u literaturu ustanovili smo da se bolesnicima poboljšava kvaliteta života nakon medikamentozne, kao i nakon operativne terapije.

Zaključak: Bolesnicima nakon endoskopske operacije nosne polipoze znatno se poboljšava kvaliteta života, a ta kvaliteta se produljuje nastavkom s medikamentoznom terapijom, te je stoga za poboljšanje kvalitete života bolesnika s nosnom polipozom, potrebna kombinacija operativne i medikamentozne terapije.

Tromboza unutarnje vene jugularis: prikaz bolesnika

Dragutin Petković, Zorana Antić Čurčija

Tromboza unutarnje vene jugularis rijetka je bolest. Najčešće se javlja kod bolesnika s infekcijom vrata, bolesnika s centralnim venskim kateterom i ovisnicima o intravenskim narkoticima. Stanje je često opasno po život. Klinička slika može biti atipična i otežavati postavljanje dijagnoze, a najtipičniji simptomi su bol i otok vrata. U dijagnostici su najkorisnije pretrage color doppler, UZV vrata, MSCT i MR vrata. Terapija se temelji na antikoagulantnoj terapiji, te liječenju stanja koje je dovelo do tromboze. U našem radu smo prikazali bolesnika s trombozom lijeve unutarnje jugularne vene koji se pri prijemu žalio na bol i otok u donjem dijelu lijeve strane vrata. Smetnje su trajale 2-3 dana. Bolesnik je inače zdrav i u jako dobroj tjelesnoj kondiciji, ne puši i ne pije velike količine alkohola. Obradom je nađena tromboza lijeve unutarnje jugularne vene uz celulitis okolnog tkiva vrata. Ostali ORL nalazi bili su uredni. Uvedena je intravenska antibiotska i subkutana antikoagulantna terapija. Dodatnom obradom nije dokazan mogući drugi uzrok tromboze. Na navedenu terapiju dolazi do izlječenja celulitisa, a tromb u unutarnjoj jugularnoj veni se nije smanjio. Bolesnik je otpušten uz preporuku nastavka peroralne antibiotske i antikoagulantne terapije.